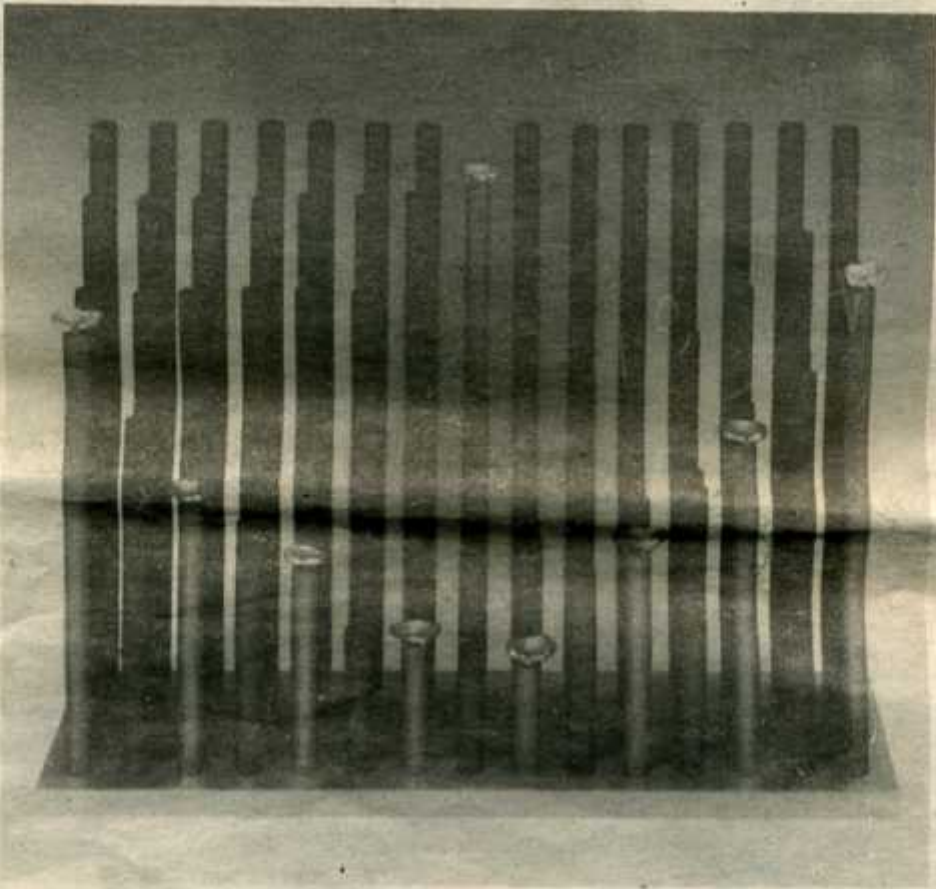

ישראל היא היום באופן טבעי המרכז של המגמות העכשוויות בעיצוב כלי פולחן יהודיים. כלי פולחן יהודיים נמכרים היטב, מספרת גיה סמיט קרמיקאית המציגה את עבודותיה במקומות שונים. קופות צדקה למשל מהסוג שאני עושה (כ-2,000\$ הקופה) נמכרות היטב כקופות צדקה ולא כיצירות פסוליות למרות שכך אני רואה אותן. והדברים אכן נמכרים היטב. זה כמובן מסביר מדוע ישנם אמנים רבים ובתחומי אמנות שונים המוצאים את פרנסתם מייצור כלי פולחן יהודיים.

ללא ספק המגמות העיצוביות הנוכחיות הן בבחינת קריאת תגר על הכלים העתיקים יותר. יתכן אפילו שהקרב הזה בין כלים בנוסח רוקוקו ולבין כלים בנוסח עכשווי הוא ביסווי נוסף לצורך הקיומי של המערכת הדתית להשתנות ולהתאים עצמה לסוף המאה העשרים.

בשנים האחרונות, סוען אופיר, מתפתחת גישה חדשה המושפעת ממגמות פוסט מודרניסטיות באמנות ובעיצוב הרואה עצמה חופשית להשתמש בכל חומר אפשרי מאלומיניום ועד ברזל ומסיסניום ועד לתרכובות מתכת יחודיות. השימוש בטכניקות עיבוד חומרים חדשות מאפשרת היום מגוון של טקסטורות צבעוניות בהרכבים חדשניים כמעט בכל חומר אתו עובדים כיום הצורפים הקלאסיים. שימוש בחומרים זולים מאפשר בסופו של דבר לקרב את כלי הפולחן החדשים האלו לקהל רחב יותר. מגמה נוספת היא דגש על עיצוב תעשייתי של חפצים אלו דבר המפחית כמובן את מחירם של המוצרים, מגמה זאת באה באופן ברור בעבודתה של קבוצת "אוסנסה" המדגישה בעבודותיה את האפשרויות התעשייתיות של מבלי לפגוע במקוריות וברמה האמנותית של המוצרים.

חנוכיה לנרות - עיצוב: אריה אופיר
עשוי אלומיניום מאולגן, 40 ס"מ גובה.